

[Ministeren for offentlige arbejder.]

Jeg ved, at der visse steder af kommuner er truffet aftale med de stedlige omnibusruter om tilskud til nedbringelse af pensionisternes befordringsudgifter, og jeg kan oplyse, at DSB vil være positiv over for en etablering af sådanne ordninger.

Uanset forholdene i den lokale rutebiltrafik kan 65-billetter til *jernbane*befordring i lighed med andre jernbanerejs hjemmeler benyttes på visse af DSBs omnibusruter, hvor rutebilture erstatter eller supplerer togforbindelser. Det fremgår af DSB-køreplan, hvilke ruter hhv. ture det drejer sig om.

Forskellen mellem forholdene ved rutebil-driften og ved jernbanedriften er reelt ikke så stor, idet man heller ikke ved jernbanedriften kan få udstedt 65-billet til, hvad man kunne kalde helt lokale rejser, dvs. rejser under 30 km. Og langt hovedparten af rejser med rutebil er kortere end 30 km.

Af *Erlendsson* (FP) til socialministeren (3/10 75):

„Vil ministeren tage skridt til, at der gives institutioner inden for åndssvageforsorger mulighed for at yde erstatning for skader forvoldt af klienter, der færdes uden for institutionerne?“

(Spm nr. 21).

Begrundelse.

Et forsorgscenter har i en konkret sag anmodet socialstyrelsen om at godkende, at der ydes en skadelidt erstatning over konto 88 for skade forvoldt af en klient, der færdes uden for institutionen, eller at erstatning udbetales med en månedlig afdragsordning over klientens fremtidige lommepege.

Centret har fra socialstyrelsen fået afslag på begge forslag (j.nr. 3405-7), hvorefter sagføreren for den skadelidte har anbefalet denne at opgive at gøre krav gældende.

Socialminister *Eva Gredals* svar (9/10 75):

I anledning af hr. Erlendssons spørgsmål kan jeg oplyse, at institutioner under åndssvageforsorgen med hensyn til spørgsmålet om ydelse af erstatning for skader forvoldt af klienter følger dansk rets almindelige regler, hvorefter der kun vil blive tale om erstatningsansvar for det offentlige, såfremt behandlingen eller tilsynet med den pågæl-

dende ikke har været forsvarlig og dette må antages at være årsagen til, at skaden er sket.

Jeg kan yderligere oplyse, at spørgsmålet om erstatning for skader forvoldt af personer, der er anbragt på anstalt eller institution eller på anden måde er undergivet foranstaltninger af kriminalretlig eller i øvrigt af forsorgsmæssig karakter, har været behandlet i et udvalg under justitsministeriet vedrørende erstatning til ofre for forbrydelser.

Udvalget har afgivet betænkning, og udvalget foreslår heri, at staten kan yde en billighedsersatning for tingsskade, der ved overtrædelse af borgerlig straffelov i den danske stat forvoldes af personer, der bl. a. har ophold på institutioner under åndssvageforsorger.

Justitsministeren har over for mig oplyst, at han i løbet af efteråret 1975 agter at fremsætte lovforslag om erstatning til ofre for forbrydelser.

For så vidt angår den konkrete sag, som jeg ikke kan tage stilling til her, kan jeg oplyse, at den pågældende har mulighed for at påklage socialstyrelsens afgørelse i sagen til socialministeriet.

Af *Sigsgaard* (VS) til ministeren for offentlige arbejder (7/10 75):

„Hvad agter ministeren at gøre for at sikre, at beboerne i de områder af Århus kommune, som rammes ved en af de foreslåede linjeføringer for den østjyske motorvej, får en reel mulighed for selv at bestemme, om de vil være naboer til en motorvej eller ej, at antimotorvejsbervægelsen får lige så store muligheder for at komme til orde som motorvejsstilhængerne, og at motorvejsmodstanderne får mulighed for at foretage kvalificerede skøn over, hvor meget der kunne spares ved i stedet at satse på kollektiv trafik?“

(Spm nr. 28).

Begrundelse.

På initiativ af socialdemokratiet, venstre-socialisterne, socialistisk folkeparti og Danmarks kommunistiske parti blev der for nylig dannet en komité, som vender sig mod alle de foreslåede motorvejsforslag i området. Komiteen peger som alternativ på, at den kollektive trafik må udbygges, og at en